

Univerzita Karlova v Praze
Filozofická fakulta
Katedra andragogiky a personálního řízení

Oponentní posudek bakalářské práce

Hana Turecká:

Výběr cílů outdoorových kurzů

Posuzovaná práce si v souladu se svým názvem klade za cíl zhodnotit proces, v němž jsou vybírány cíle outdoorových kurzů zadavateli (tj. pracovními organizacemi rozličných typů) – viz též s. 10 hodnocené práce. Hned úvodem mohu konstatovat, že tento cíl byl naplněn, jakkoli vzorek zadavatelů (a zároveň respondentů autorkou BP provedeného výzkumného šetření) byl relativně velmi malý. Samotná práce má pak dle mého mínění dokonce širší záběr, zejména v části, kterou můžeme ve shodně s uchazečkou označit jako „teoretická“.

Hana Turecká vychází ve své práci z relativně velmi dobré orientace v tématu outdoorových kurzů, jež byly v jiných souvislostech předmětem již její předchozí BP na Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy v Praze (viz Soupis bibliografických citací, s. 52 stávající BP). V současně hodnocené bakalářské práci rozčlenila text do logicky na sebe navazujících celků. Vychází v nich z explicitně stanoveného cíle a metod, jež v práci využívá. V teoretické části se konkrétně jedná o terminologické vymezení základních pojmů, souvisejících se zvoleným tématem (kapitola 2 *Literární rešerše*), aby následně v empirické části (kapitoly 3 a 4) nejprve uvedla, jaká očekávání jsou spojena s outdoorovými tréninky jako jednou z metod zážitkového vzdělávání, a posléze vyhodnotila dotazníkové šetření. Toto šetření autorka sama navrhla a provedla a lze ho – i přes problematickou možnost zobecnit jeho výsledky na celou populaci (což autorka sama opakovaně uvádí v textu BP) – považovat za stěžejní pro naplnění cíle bakalářské práce.

Z celého textu je patrná dobrá orientace uchazečky ve zvolené problematice, a proto je pro mě spíše zážející, že při jeho vytváření zvolila převážně možnost přímých citací z odborných pramenů místo jejich parafrází. Pochopitelná je tato její volba v kapitole 2, i když právě v ní bych přivítala jednoznačnější vyjádření autorky a vymezení základních pojmů. Pro osobu, která se v tématu orientuje jen o něco méně než uchazečka, je totiž i po přečtení uvedené kapitoly mnohdy obtížné rozlišit mezi terminologickými spojeními *outdoor education* (přeloženo v textu BP také jako výchova v přírodě) a *zážitkové vzdělávání* či *zážitková pedagogika*. V následujících kapitolách je však použití přímých citací vskutku zážející (např. s. 19 je tvořena téměř výhradně citacemi, když u textu Mendlíkové není zjevné, zda se jedná o přímou citaci či parafrázi, s. 20 je opět převzata z Mendlíkové, taktéž s. 23n-24n jsou

tvoreny přímými citacemi, s. 35 je pak téměř celá uvedena jako přehledy v odrážkách...). Přitom je však možné, že tak autorka učinila z obavy, aby neposunula význam původních vyjádření citovaných autorů. I přesto se domnívám, že vzhledem k dobré autorčině obeznamenosti s tématem, bylo možné vytvořit text korektně odkazující na prameny a přitom s nimi tolik nepropojený.

I přes výše uvedenou připomínku se domnívám, že je uchazečka schopna samostatné vědecké práce, jak dokázala převážně v kapitolách, v nichž vyhodnocuje (diskutuje) provedené výzkumné šetření a činí z něj závěry. Po obsahové stránce tak práce dle mého mínění s jistými výhradami naplňuje požadavky kladené na bakalářské práce a je z ní patrný vlastní autorčin přínos.

Po formální stránce práce naplňuje základní požadavky kladené na uvedený typ prací z hlediska rozsahu (53 s. textu a 12 s. číslovaných příloh) a zařazení předepsaných částí. Po převedení dvou zahraničních pramenů – mylně zařazených do Bibliografie (Chapman, Nelson, oba zdroje elektronické) – do Soupisu bibliografických citací také z hlediska požadavku minimálně 2 cizojazyčných pramenů využitých přímo v textu. Celkově pak Hana Turecká pracovala s 19, resp. 21 prameny a Bibliografie ještě rozhojňuje uvedený počet o 6, resp. 4 další. Vážnější připomínku tak lze mít k délce kapitoly 1 (*Cíl práce a metodika*), která nezahrnuje ani 1 celou tiskovou stranu. Odpomoci tomu šlo přitom docela snadno, pokud by autorka techniky použité v šetření neuvedla již v úvodu, ale právě v této kapitole, kam ostatně dle mého mínění patří spíše. Mezi přílohami rovněž chybí struktura rozhovoru vedeného s dodavateli.

Práce se kromě logické struktury a přinejmenším rámcově dodržených formálních náležitostí vyznačuje dobrou stylistickou úroveň. Po stránce gramatické a syntaktické se v ní autorka nedopustila významnějších prohřešků, z celkového počtu pochybení uvádím jen výběrem: na s. 11 „pojmy vzahující se k přírodě“ m. ... vztahující se ..., s. 39 „data v grafech jsou uváděny“ m. ... uváděna atd. Spíše úsměvné je označení dotazníkového šetření jako šetření „doutníkového“ (s. 44) – ovšem tuto „zlomyslnost“ lze přičíst na vrub počítači. Alespoň doufám! Celkově však k této stránce práce nemám významnější připomínky.

Pro rozpravu nad prací nabízím následující možné okruhy:

- Jakým způsobem by uchazečka vymezila pojmy výchova a vzdělávání a zejména vzájemný vztah mezi nimi – například právě z hlediska „outdoor education“?
- Jaký je rozdíl mezi cílem ambiciózním a vzrušujícím u tzv. SMART/ER cílů? (ke s. 25-26)

Závěr

Posuzovanou bakalářskou práci Hany Turecké zpracovanou na téma Výběr cílů outdoorových kurzů považuji i přes výše uvedené připomínky za celkově spíše zdařilou. Autorka v ní prokázala více než jen solidní orientaci v odborné literatuře i schopnost samostatné práce. Bakalářskou práci proto doporučuji k obhajobě.

V Praze 4. února 2011

PhDr. Michaela Tureckiová, CSc.